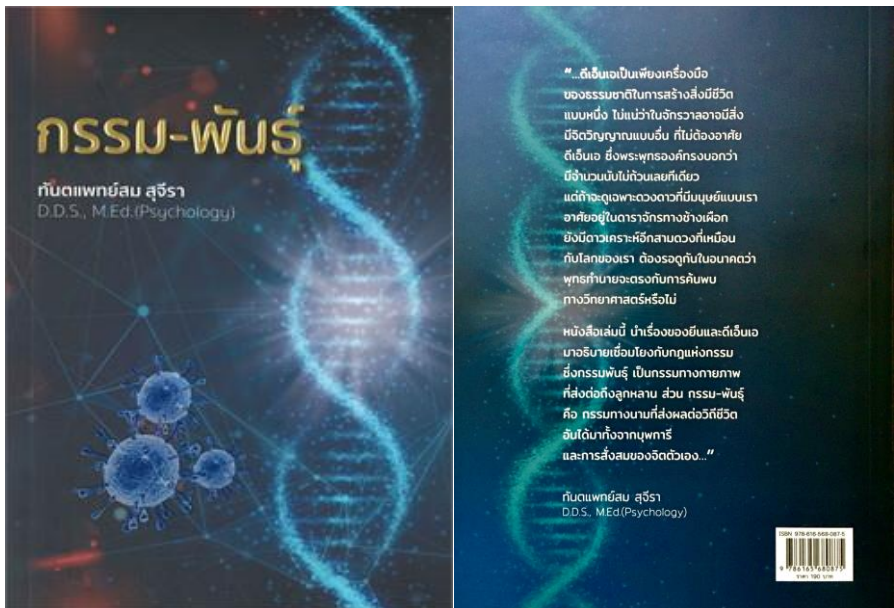

บทวิจารณ์หนังสือ กรรม-พันธุ์

ผู้เขียน: ทันตแพทย์สม สุจิรา

ผู้วิจารณ์: พระมหาวรพล วรพโล (แก่นคำจร)¹

(Received: November 2, 2021 | Revised: December 7, 2021 | Accepted: December 7, 2021)

¹ นิสิตปริญญาเอก หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา
พระพุทธศาสนา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่, e-mail:
jc.crn7@gmail.com

1. บทนำ

หนังสือกรรมพันธุ์ เป็นหนังสือที่กล่าวถึงเรื่องของยีนและดีเอ็นเอมาอธิบายเชื่อมโยงกับกฎแห่งกรรม ทำให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างแนวคิดทางวิทยาศาสตร์กับแนวคิดทางพระพุทธศาสนาเกี่ยวกับเรื่องของกรรม โดยกรรมพันธุ์ตามหลักวิทยาศาสตร์ เป็นกรรมทางกายภาพที่ส่งต่อถึงลูกหลาน ส่วนกรรมพันธุ์คือ กรรมทางนามที่ส่งผลต่อวิถีชีวิต อันได้มาทั้งจากบุพการีและการสั่งสมของจิตตัวเอง เขียนโดย ทนตแพทย์สม สุจิรา ออกแบบปกและจัดทำรูปเล่ม โดย มหานคร พิสูจน์อักษร โดย สิริระ บัวสุวรรณ จัดพิมพ์โดย ห้างหุ้นส่วนจำกัด เรือนแก้วการพิมพ์ มีทั้งหมด 9 ตอน จำนวน 199 หน้า จัดจำหน่ายในราคา 190 บาท

ประวัติผู้เขียน ทนตแพทย์สม สุจิรา เป็นชาวจันทบุรีโดยกำเนิด แต่เติบโตและใช้ชีวิตในวัยเด็กที่จังหวัดระยอง สำเร็จการศึกษาในระดับประถมศึกษาและชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนอัสสัมชัญ หลังจากนั้นเข้าศึกษาต่อมัธยมศึกษาตอนปลายที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา พญาไท เรียนอยู่ได้สองปีจึงสอบเทียบข้ามชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้าสู่คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ควบคู่ไปกับการลงเรียนคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นนักกิจกรรมมาโดยตลอด ทำงานเป็นกรรมการนักเรียนเตรียมอุดมศึกษา เลขาธิการชมรมวาทศิลป์ รองประธานเชียร์กรรมการสภานักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล ฯลฯ และเป็นนักเขียนนักพูด ให้กับมหาวิทยาลัย คณะทันตแพทย์ ชมรม สมาคมต่างๆ ตลอดเวลาที่เป็นนักศึกษา จนจบระดับปริญญาตรี เมื่อจบเป็นทันตแพทย์เต็มตัว ได้สมัครไปรับราชการได้สุดที่จังหวัดสตูล และที่นั่นได้ให้ประสบการณ์ชีวิตที่ประทับใจมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อนๆ แพทย์ในจังหวัดที่อุทิศตัวเพื่อประชาชนอย่างสุดความสามารถ ไม่คำนึงถึงความยากลำบากส่วนตน ในโรงพยาบาลมีแต่กลิ่นยาอมิตร จนคิดจะตั้งหลักปักฐานอยู่ที่

จังหวัดสตูลตลอดไป แต่ด้วยความจำเป็นทางครอบครัว จึงต้องย้ายกลับเข้ามาอยู่ที่กรุงเทพมหานครในเวลาต่อมา เมื่อกลับมาทำงานที่กรุงเทพฯ เกิดความรู้สึกต้องการแสวงหาความรู้ในศาสตร์สาขาอื่นที่ไม่ใช่ทันตแพทยศาสตร์ด้วย และศาสตร์ที่คิดว่าจะน่าสนใจที่สุดก็คือ จิตวิทยา จึงตัดสินใจกลับเข้าไปเป็นนักศึกษาอีกครั้ง กับการศึกษamahabandhitทางจิตวิทยาการให้คำปรึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เมื่อจบการศึกษamahabandhitทางจิตวิทยาสมความตั้งใจ จึงได้มีโอกาสดำเนินการปฏิบัติธรรมกับพระอาจารย์ใหญ่ภัททนต์อาสภมหาเถระ ตามคำชักชวนของคุณหญิงสุกฤดา เกษะนันท์ ฝึกวิปัสสนากรรมฐานตามหลักสติปัฏฐาน 4 อยู่หนึ่งปี จนได้พบกับความมหัศจรรย์บางอย่างที่ยากจะบรรยาย จึงเริ่มกลับมาค้นคว้าในเรื่องของจิตอีกครั้ง แต่คราวนี้เป็นจิตวิทยาตะวันออก ไม่ใช่จิตวิทยาตะวันตกอย่างที่ร่ำเรียนมาในระดับปริญญาโท ปัจจุบันทำงานเป็นทันตแพทย์ประจำคลินิกส่วนตัวอยู่ที่เสรีไทยคลินิกทันตแพทย์ หมู่บ้านสหกรณ์ ถนนเสรีไทย และศูนย์ทันตกรรมพฤษชาติ (www.118doctor.com) ควบคู่ไปกับการปฏิบัติธรรม และมีโครงการในอนาคตว่า เมื่อจังหวะ เวลา เหตุและปัจจัยเหมาะสม จะปล่อยวางทุกอย่าง มุ่งสู่การปฏิบัติและเผยแผ่ธรรมะเพียงอย่างเดียว

2. โครงสร้างและเนื้อหาของหนังสือ

ปกหนังสือกรรม-พันธุ์ มีภาพของสารพันธุกรรมดีเอ็นเอและไวรัสโควิด 19 สะท้อนให้เห็นถึงการเชื่อมโยงความรู้ระหว่างดีเอ็นเอกับกฎแห่งกรรม โดยผู้เขียนได้แทรกความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ เช่น ทฤษฎีควอนตัม นาโนเทคโนโลยี ทฤษฎีไร้ระเบียบ (Chaos theory) มิติที่ 5 และสนามฮิกส์โบซอน เป็นต้น ในแต่ละตอนของการเขียนได้มีการยกตัวอย่างงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์

ประกอบกับการศึกษาที่มีความสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกิดขึ้นจริง โดยหนังสือเล่มนี้ประกอบด้วยคำนำและเนื้อหาทั้งหมด 9 ตอน มีรายละเอียดดังนี้

บทที่ 1 ยีนและดีเอ็นเอ มีรายละเอียด คือ ความรู้เกี่ยวกับจิตและสสารในมุมมองของนักฟิสิกส์สายนิวตันและนักวิทยาศาสตร์สายควอนตัม ยีนโครโมโซม และการตัดต่อยีน

บทที่ 2 ดีเอ็นเอกับควอนตัม มีรายละเอียด คือ ชีวิตควอนตัม ทฤษฎีควอนตัม มหัศจรรย์แห่งความเงิบ พลังควอนตัม

บทที่ 3 สวิตช์พันธุกรรม มีรายละเอียด คือ พันธุศาสตร์กระบวนการเหนือพันธุกรรม (epigenetics) กรรมรูป ทฤษฎีไร้ระเบียบ (Chaos theory) กรรม-พันธุ (วิบากกรรม) กรรมพันธุ (พันธุกรรม) กระบวนการสะท้อนของจิต เราคือ ผู้ลิขิตชะตาชีวิตของเราเอง ไวรัสอาวุธของจักรวาล (ไวรัส COVID-19)

บทที่ 4 ผู้สืบสันดาน มีรายละเอียด คือ กรรมของลูก 10 ข้อดีและ 10 ข้อเสียของการมีลูก

บทที่ 5 มิติที่ 5 มีรายละเอียด คือ โฟตอนของแสง สนามฮิกส์โบซอน ภายในอะตอม คือ ทางเปิดเข้าสู่มิติที่ 5 นาโนเทคโนโลยี บริเวณรูหนอน (Singularity) ไกลกลางหลุมดำอีกหนึ่งทางผ่านสู่มิติที่ 5

บทที่ 6 จิต เจตสิก มีรายละเอียด คือ จิต จักรวาล ฮอโมนและระบบประสาทอัตโนมัติ

บทที่ 7 ชะตากรรม มีรายละเอียด คือ ยีน คือ ตัวกำหนดชะตากรรม บังเอิญหรือความช่วย เครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการตัดกรรม คือ สติสัมปชัญญะ

บทที่ 8 ธรรมะพิชิตกรรม มีรายละเอียด คือ อิทธิบาท 4 หรืออุททิ
บาท 4 และพรหมวิหาร 4

บทที่ 9 สรุป

3. ประเด็นวิจารณ์

รูปแบบการนำเสนอ เป็นหนังสือที่ได้รวบรวมข้อมูลส่วนหนึ่งจากรายงานการวิจัยในวารสารวิชาการด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพที่เคยได้รับการตีพิมพ์มาก่อน แล้วคัดเลือกเนื้อหาบางส่วนมาผนวกเข้ากับเนื้อหาตามหลักคำสอนในเรื่องของกรรม ซึ่งเนื้อหาทั้งหมดแบ่งออกเป็น 9 ตอน โดยหน้าสารบัญได้เขียนหัวเรื่องของบทความเรียงเป็นตอนๆ ไว้อย่างชัดเจน มีเนื้อหาต่อเนื่องกันตลอดทั้งเล่ม

รูปแบบวรรณกรรม เป็นงานเขียนเชิงวิชาการที่ใช้ภาษาร้อยแก้วในการเขียนอธิบายหลักของเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องของกรรม การให้ผลของกรรม ความเป็นผู้มีกรรมเป็นทายาท มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์ ที่สัมพันธ์กับปรมัตถธรรม คือ จิต และเจตสิก โดยเชื่อมโยงเข้ากับองค์ความรู้และทฤษฎีด้านชีววิทยาโมเลกุล (Molecular Biology) และฟิสิกส์ยุคใหม่ เช่น ทฤษฎีควอนตัม มิติที่ 5 และสนามฮิกส์โบซอน รวมถึงหลักพุทธธรรมที่ใช้ในการแก้ไขวิกฤตกรรม ได้แก่ อิทธิบาท 4 และพรหมวิหาร 4 ภาษาที่เขียนอ่านเข้าใจง่าย ผู้อ่านสามารถเข้าใจเนื้อหาและเกิดกระบวนการคิด วิเคราะห์ แยกแยะตามได้อย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ยังมีการเปรียบเทียบให้เห็นถึงปัจจัยทางด้านกายภาพ ปัจจัยทางด้านชีวภาพ ที่สามารถนำมาผนวกเข้ากับหลักคำสอนในพระพุทธศาสนา มีปัจจัยตามหลักแห่งกรรม ไตรลักษณ์ และปฏิเสธสมุปปาทที่มีความสัมพันธ์ต่อวิบากกรรมที่สัตว์โลกได้รับ มีการ

แยกแยะประเด็นปัญหาของกรรมที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ เช่น กรณีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส COVID-19 และข้อดี-ข้อเสียของการมีลูก เป็นต้น มีบทสรุปที่แสดงความเป็นเหตุเป็นผลอย่างกระชับ ไม่สลับซับซ้อน อีกทั้งมีการเปิดมุมมองของเป้าหมายสำคัญในชีวิตของมนุษย์กับความจริงในโลกสมมติว่า แม้มนุษย์เราจะประสบความสำเร็จในด้านต่างๆ มากมายเพียงใด แต่เมื่อวาระสุดท้ายมาถึงก็ต้องคืนความสำเร็จทั้งหมดนั้นกลับคืนไปให้กับโลก ตัวกู ของกู ไม่มีอยู่จริง ยินและตีเอ็นเอเป็นเพียงเครื่องมืออย่างหนึ่งของกฎแห่งกรรม อีกทั้งความผูกพันทางพันธุกรรมล้วนเป็นเพียงเรื่องสมมติ ทุกอย่างล้วนตกอยู่ภายใต้กฎแห่งไตรลักษณ์ คือ ความไม่เที่ยง (อนิจจัง) เป็นทุกข์ (ทุกขัง) และความไม่เที่ยง (อนตตา) บุคคลจำต้องละทิ้งสิ่งทั้งปวงไป เหลือไว้แต่ต้นบุญกุศล คือ บุญกิริยาวัตถุ 3 อันได้แก่ ทาน ศีล ภาวนา เท่านั้น ที่สามารถฝากธนาคารข้ามชาติได้ โดยเฉพาะบุญที่เกิดการเจริญภาวนา กล่าวคือ การฝึกสติและการฝึกสมาธินั้น นับเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จที่จริงแท้และยั่งยืน สามารถส่งผลให้ชีวิตเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไปนับแต่ในภพชาติปัจจุบันและต่อไปในภพชาติเบื้องหน้าได้

ภาษา เป็นภาษาไทยที่ใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่าย ลักษณะการเขียนเป็นการบอกความรู้เชิงวิทยาศาสตร์เชื่อมโยงเข้ากับความรู้ตามหลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนา ที่แสดงถึงความเป็นเหตุเป็นผล ชวนให้น่าติดตาม ทั้งนี้มีวลีที่เป็นจุดเด่นในหนังสือ ซึ่งอธิบายขยายความคำตรัสของพระตถาคตเกี่ยวกับเรื่องกรรมว่า “กรรมเป็นกำเนิด คือ กรรม-พันธุ์หรือวิบากกรรม ส่วนกรรมเป็นเผ่าพันธุ์ คือ กรรมพันธุ์หรือพันธุ์กรรม”

ความทันสมัย หนังสือเล่มนี้มีเนื้อหาเหมาะสมกับยุคสมัยที่โลกกำลังพัฒนาก้าวไกลด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งเป็นยุคของสังคมสมัยใหม่

ภายใต้อิทธิพลของโลกทัศน์แบบเหตุผลนิยมหรือแบบวิทยาศาสตร์ตะวันตก ที่ยอมรับความเชื่อในเรื่องของจิต เจตสิก และกฎแห่งกรรมที่สามารถอธิบายได้ด้วยเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งหนังสือเล่มนี้เต็มไปด้วยการวิพากษ์วิจารณ์ การตั้งคำถาม การตีความ และการวิเคราะห์ในเชิงเหตุผล

แก่นเรื่องและหลักพุทธธรรม เนื้อเรื่องในหนังสือส่วนใหญ่กล่าวถึงความรู้ทางชีววิทยาด้านพันธุศาสตร์ (Genetics) เกี่ยวกับเรื่องยีนและดีเอ็นเอ ชีวิตควอนตัม ซึ่งเป็นศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับสวิตช์พันธุกรรมที่มีขนาดเล็กกว่าดีเอ็นเอ ที่เป็นความรู้เชิงชีวฟิสิกส์ (Biophysics) ระหว่างทฤษฎีควอนตัมกับดีเอ็นเอ การถ่ายทอดและการแสดงออกของลักษณะทางพันธุกรรมของมนุษย์และสัตว์ต่างถูกควบคุมโดยยีนและสวิตช์พันธุกรรม โดยเฉพาะเรื่องของสวิตช์พันธุกรรมซึ่งถือเป็นองค์ความรู้ใหม่ทางด้านพันธุศาสตร์ที่แสดงให้เห็นว่า ความรู้สึกที่เกิดจากการที่เจตสิกไปเหนี่ยวนำจิตเป็นตัวเหนี่ยวนำให้ยีนต่างๆ ทำงานแล้วไปส่งผลต่อสวิตช์พันธุกรรม ดังนั้น หากปราศจากจิตเสียแล้ว สมอ ยีน และดีเอ็นเอก็ทำงานไม่ได้ ซึ่งการค้นพบนี้ช่วยยืนยันคำกล่าวที่ว่า “จิตที่ชั่วร้ายแม้ได้ไปเกิดในดีเอ็นเอแบบมหาตมะคานธี ก็จะมาเป็นคนชั่วร้าย” อีกทั้งยังเป็นการสนับสนุนความรู้จากการค้นพบครั้งใหม่ของวงการวิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ว่า “โดยรวมแล้วชะตากรรมของมนุษย์ถูกกำหนดโดยยีน” นอกจากนี้ยังมีบางตอนของหนังสือที่ผู้เขียนได้ยกเหตุผลประกอบการอธิบายที่แสดงความขัดแย้ง เป็นต้นว่า จากผลงานวิจัยของดร.ริชาร์ด อลัน ฟรายแมนด์ (Richard Alan Friedman) พบว่า คนที่มีพฤติกรรมเจ้าชู้ ไม่ใช่คนที่มียีนนอกใจทั้งหมด ซึ่งนักชีววิทยา นักสังคมศาสตร์ และนักจิตวิทยาในสมัยนั้น ได้ให้เหตุผลเพิ่มเติมอีกว่า สภาพแวดล้อมก็เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ส่งผลต่อพฤติกรรมมนุษย์ไม่น้อยไปกว่ายีนหรือพันธุกรรมอย่างน้อยร้อยละ 50

ในส่วนของหลักพุทธธรรม ผู้เขียนได้อธิบายเกี่ยวกับกระบวนการสะท้อนของจิตด้วยหลักคำสอนอันเป็นหัวใจสำคัญทางพระพุทธศาสนาประการหนึ่ง คือหลักปฏิจจสมุปบาท อย่างง่ายๆ ว่า ผัสสะ เป็นเหตุให้เกิด เวทนาฯ เป็นเหตุให้เกิด ตัณหาฯ เป็นเหตุให้เกิด อุปาทาน (ตัวกูของกู) และตัวกูของกูเป็นเหตุให้เกิด ความอยาก (ตัณหา)ฯ เป็นเหตุให้แสวงหาเวทนาอันเป็นเครื่องส่วยอารมณ์ที่เป็นสุข มีการรับประทานอาหารที่มีรสชาติดีร่อยจากร้านอาหารแห่งหนึ่ง เป็นต้น และเวทนาเป็นเหตุให้เกิดผัสสะ ในที่นี้คือ การกลับไปยังร้านอาหารแห่งนั้นอีกครั้ง ทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นล้วนต้องมีเหตุปัจจัย อีกทั้งการเข้าถึงความซับซ้อนของจิตและการทำความเข้าใจเรื่องจิตต้องใช้ปัญญาญาณเท่านั้น อนึ่ง ในทางพระพุทธศาสนา เวทนา ตัณหา อุปาทาน คือ ตัวการสำคัญที่ทำให้ชีวิตของสรรพสัตว์ในสังสารวัฏต้องเป็นไปตามกฎแห่งกรรม วิบากกรรม อาศัยรูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส เป็นเครื่องมือ โดยผ่านทางทวารทั้ง 6 คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ก่อให้เกิดเวทนา ตัณหา อุปาทาน ตามมา เกิดความรัก โลภ โกรธ หลง ทั้งหมดนี้ล้วนถูกกระตุ้นตามเหตุปัจจัยที่สั่งสมไว้ในจิตและดีเอ็นเอ ซึ่งมีความแตกต่างกันไปในแต่ละคน เมื่อมีการตอบสนองต่อผัสสะที่ต่างกัน จึงทำให้มีการตัดสินใจในการเลือกแนวทางในการดำเนินชีวิตที่ต่างกันไปตามกรรมเก่าที่ได้สั่งสมมาอันเป็นเครื่องกำหนดชะตาชีวิต สำหรับเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการตัดกรรม คือ สติสัมปชัญญะ ยิ่งกำลังสติสูงขึ้นเท่าไร ก็สามารถกำหนดรู้เท่าทันผัสสะต่างๆ ที่เข้ามากระทบได้อย่างเท่าทันมากขึ้นเท่านั้น และเมื่อใดก็ตามที่เรามีอำนาจเหนือความรู้สึก เมื่อนั้น กรรมชั่วอะไรๆ ก็ทำอันตรายเราไม่ได้

ความเหมาะสมกับกลุ่มผู้อ่าน หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่เหมาะสมกับคนทุกเพศทุกวัย โดยเฉพาะคนที่สนใจเกี่ยวกับศาสตร์แห่งการเทียบเคียงเหตุและผลอ่านแล้วได้เข้าใจถึงเหตุแห่งกรรม กลไกการส่งผลของกรรมที่มีความสัมพันธ์กับ

ยีนและดีเอ็นเอของมนุษย์ และสวิตช์พันธุกรรมกับการถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรมสู่ทายาทรุ่นลูกหลาน ได้เจนชัดมากยิ่งขึ้น สามารถนำองค์ความรู้ที่เกิดจากการเชื่อมโยงเรื่องกรรมกับวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ ไปปรับใช้กับการดำเนินชีวิตในโลกยุคปัจจุบันได้ โดยนำหลักพุทธธรรม คือ อิทธิบาท 4 และพรหมวิหาร 4 มาเป็นกุญแจไขไปสู่การแก้กรรมตามพุทธวิธีอย่างถูกต้อง

การออกแบบ ในส่วนของปกหนังสือ ชื่อหนังสือใช้แบบตัวหนังสืออักษรศิลป์แบบนูนต่ำ ปกหน้าและปกหลังใช้น้ำมันเน้นสีเหลืองเพื่อให้เกิดความสบายตา รูปเล่มที่สวยงาม สีเหลืองเป็นสีของความสดใส สีแห่งความสุข ตัดกับตัวหนังสือสีดำ คำว่า “กรรม-พันธุ์” เป็นที่สะดุดตา ทำให้เกิดความสนใจอยากหยิบขึ้นมาอ่าน ขนาดหนังสือเหมาะแก่การพกพาไว้อ่านได้ทุกสถานที่ ในส่วนของแผ่นรองปกหลังนั้น มีการโฆษณาขายหนังสือซึ่งเป็นผลงานของทันตแพทย์สม สุจิรา ไม่มากจนเกินไป มีขนาดปานกลาง เป็นภาพขาวดำ ดูแล้วน่าสนใจชวนให้ติดตาม แต่หากจะมีการแนะนำหนังสือเรื่องใหม่ภายในท้ายเล่ม น่าจะเป็นรูปสี่เหลี่ยมที่มีขนาดที่พอเหมาะแก่ขนาดของหน้ากระดาษ ก็จะเป็นจุดขายให้สามารถประชาสัมพันธ์หนังสือใหม่ๆ ได้อย่างลงตัว สำหรับการใช้อักษรในบางหน้าของหนังสือที่เป็นการเน้นข้อความที่เป็นหัวใจสำคัญของเนื้อเรื่องในแต่ละตอน ควรใช้อักษรที่ตัดกับสีพื้นของหน้ากระดาษ เพื่อความคมชัดและทำให้ตัวอักษรไม่กลืนไปกับพื้นหน้ากระดาษจนยากแก่การอ่าน

รูปแบบการอ้างอิง ผู้เขียนได้อ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลโดยวงเล็บชื่อของวารสารวิชาการต่างประเทศ ที่มีการระบุปีที่ตีพิมพ์, เล่ม, หน้าไว้ แต่ในส่วนของมหาวิทยาลัยที่เป็นแหล่งความรู้ของการศึกษาค้นคว้าวิจัยทางด้านพิษสัควอนตัม ชีวควอนตัม พันธุศาสตร์ และสวิตช์พันธุกรรม ไม่ได้อ้างอิงชื่อเป็นภาษาอังกฤษไว้ เพราะส่วนใหญ่เป็นที่รู้จักกันอยู่โดยทั่วไป ทั้งนี้ ผู้เขียนได้

ทำการค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากบทความในวารสารวิชาการเล่มอื่นๆ มารวมไว้ในเล่มเดียว จึงมีลักษณะเป็นหนังสือกึ่งวิชาการที่เน้นผู้กลุ่มผู้อ่านที่มีพื้นฐานความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และมีความสนใจศึกษาความรู้ทางด้านพระพุทธศาสนา ให้สามารถเกิดกระบวนการคิด วิเคราะห์ และสังเคราะห์ และเชื่อมโยงองค์ความรู้ทั้งหมดเข้าด้วยกันได้อย่างถูกต้องตามหลักของเหตุผลในเชิงวิทยาศาสตร์และหลักคำสอนทางพระพุทธศาสนา

4. บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ทันตแพทย์สม สุจิรา ได้บรรยายหลักวิชาการทางด้านชีววิทยาโมเลกุล และฟิสิกส์ยุคใหม่เชื่อมโยงเข้ากับหลักพุทธธรรมเรื่อง “กรรม” ตามหลักคำสอนในพระพุทธศาสนา ซึ่งเป็นเนื้อหาสำคัญของหนังสือเล่มนี้ รวมถึงหลักธรรมอื่นๆ ได้แก่ ไตรลักษณ์ ปฏิจจสมุปบาท และสติสัมปชัญญะ ตลอดจนหลักธรรมที่ใช้ในการแก้ไขบาปกรรม ได้แก่ อิทธิบาท 4 หรืออุทธิบาท 4 และพรหมวิหาร 4 อีกทั้งแง่มุมที่มีความสอดคล้องและขัดแย้งกันในเชิงเหตุผล ซึ่งผู้เขียนได้อธิบายรายละเอียดพร้อมทั้งยกตัวอย่างกรณีศึกษาที่เกิดจากผลการวิจัยและทฤษฎีที่เป็นองค์ความรู้ของนักวิทยาศาสตร์ยุคเก่าและนักวิทยาศาสตร์ยุคใหม่ นักจิตวิทยาอย่าง ฌอง เปียเจต์ (Jean Piaget) และชกิมุนด์ ฟรอยด์ และมุมมองความรู้ของผู้ที่เป็นปราชญ์ทางพระพุทธศาสนา เช่น หลวงปู่ดูลย์ อตุโล ท่านพระอาจารย์ชา สุภทฺโท ท่านพระอาจารย์สุเมโธ ภิกขุ ท่านติช นัท ฮันห์ และท่านเล่าจื๊อ เป็นต้น เชื่อมโยงเข้ากับหลักคำสอนอันเป็นพุทธพจน์ เช่น “สัตว์ทั้งหลายมีกรรมเป็นกำเนิด มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์” และ “ภิกษุทั้งหลาย เมื่อจิตเป็นสมาธิบริสุทธิ์ผ่องแผ้ว ไม่มีกิเลส ปราศจากอุปกิเลสอ่อน ควรแก่การงาน ตั้งมั่น ไม่หวั่นไหวอย่างนี้ ย่อมโน้มน้อมจิตไปเพื่อบุพเพนิวาสานุสสติญาณ เธอย่อมระลึกชาติหลังได้

เป็นอันมาก” ดังนั้นเป็นต้น หนังสือเล่มนี้จึงเหมาะกับผู้ที่สนใจศึกษาวิเคราะห์หลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาในมุมมองของศาสตร์สมัยใหม่ ในมุมมองของนักจิตวิทยา และในมุมมองของผู้เป็นปราชญ์ทางพระพุทธศาสนาในยุคปัจจุบัน

สำหรับประโยชน์ที่ได้จากการอ่านหนังสือเล่มนี้คือ การได้ฝึกวิธีคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และเชื่อมโยงความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์เข้ากับหลักคำสอนทางพระพุทธศาสนา ให้สามารถมองภาพของกรรม-พันธุ์ (วิบากกรรม) และความที่สัตว์ทั้งหลายล้วนมีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์ (พันธุ์กรรม) ได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น ซึ่งความรู้ที่ผู้เขียนได้นำเสนอไว้ ถือเป็นการค้นพบครั้งใหม่ในทศวรรษนี้ นับเป็นสิ่งที่สร้างความตกตะลึงให้กับวงการวิทยาศาสตร์และเป็นโชคดียิ่งของพวกเราทุกคนที่มีชีวิตอยู่ในช่วงของการเปลี่ยนผ่านเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด แต่ไม่ว่าเทคโนโลยีจะพัฒนารุดหน้าไปมากเพียงใด ความทุกข์ของมนุษย์ก็ยังคงวนเวียนอยู่ในเรื่องรัก โลภ โกรธ หลง ดังนั้น ในยุคแห่งการสื่อสารไร้พรมแดนนี้ จึงควรฝึกสติให้มากกว่าปกติ เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันที่ดีให้แก่ตัวเราตั้งแต่ภพนี้และตลอดไปในทุกภพชาติที่ยังต้องเวียนว่ายอยู่ในสังสารวัฏ นอกจากนี้ ผู้ปฏิบัติที่มีความเห็นว่ามีผู้เขียนจะเปรียบสติเป็นเหมือนหางเสือ สมมติเปรียบเหมือนใบพัด แต่สติกับสมาธิก็เป็นสิ่งที่ไม่อาจแยกขาดจากกันเหมือนดังที่ผู้เขียนได้กล่าวไว้ว่า “ในขณะที่เสียชีวิต หากผู้ปฏิบัติเกิดการหลงลืมสติไป แต่ความที่ตนเคยฝึกสมาธิไว้ พลังสมาธินั้นย่อมนำพาจิตไปปฏิสนธิในภพที่สูงยิ่งขึ้นไปโดยอัตโนมัติ” เพราะหากจะเปรียบสติกับสมาธิเป็นเสมือนผลลัพธ์ที่เกิดจากการจุดไม้ขีดไฟ โดยกำหนดให้สมาธิ คือ เปลวไฟที่ถูกจุดขึ้น สติ คือ ความสว่างที่เกิดจากเปลวไฟ ทั้งเปลวไฟและความสว่างที่เกิดขึ้น ไม่อาจแยกขาดจากกันได้ ฉะนั้น การฝึกสติกับสมาธิก็ ฉะนั้น ผู้ใดฝึกสมาธิ จึงได้ชื่อว่าฝึกสติ ผู้ใดฝึกสติ จึงได้ชื่อว่าฝึกสมาธิ ในส่วนของเนื้อหาที่กล่าวถึงญาณหยั่งรู้ของพระพุทธองค์ หน้า 117 ที่ผู้เขียนได้ให้ความเห็นว่า “แม้พระพุทธองค์ทรงมีพระสัพพัญญุตญาณอันเป็นญาณหยั่งรู้ทุกสรรพสิ่งใน

จักรวาล แต่มีเรื่องหนึ่งที่พระพุทธองค์ไม่ทรงเข้าใจ คือ เรื่องขนาดของจักรวาล” ซึ่งผู้ปริทัศน์มีความเห็นแย้งว่า ด้วยความที่พระพุทธองค์ทรงเป็นสัพพัญญูและทรงเป็นผู้มีอนาวรณญาณ (มีรู้ญาณอันไม่มีประมาณ) เหตุนั้น พระองค์จึงทรงเป็นผู้รอบรู้ในทุกสรรพศาสตร์และทุกสรรพสิ่ง จึงไม่มีสิ่งใดที่พระองค์ไม่ทรงรู้และไม่มีสิ่งใดที่พระองค์ไม่อาจแทงตลอดด้วยทิวทัศน์หมดจดของพระองค์ได้ อีกทั้งวิสัยของพระอริยเจ้าทั้งหลายมีพระพุทธเจ้า เป็นต้น นับเป็นสิ่งที่พ้นวิสัยจากการค้นคว้าด้วยตรรกะทางความคิดของปุถุชนที่จะทำความเข้าใจให้กระจ่างได้ตลอด ดังนั้น การปฏิบัติตามสมควรแก่ธรรมจนกระทั่งเกิดปัญญารู้แจ้งด้วยตนเองอย่างกระจ่างชัดในหัวข้อธรรมนั้นๆ จึงเป็นหนทางที่ดีที่สุดในการยังบุคคลที่ต้องการพิสูจน์ให้เข้าถึงความเป็นอริยะ เพื่อสามารถเข้าใจในความเป็นอริยะได้อย่างปราศจากข้อกังขาใดๆ สำหรับธรรมะพิชิตกรรมนอกจากสติสัมปชัญญะ อธิธิบาท 4 และพรหมวิหาร 4 แล้ว อริยอัฏฐังคิกมรรคหรือมรรคมืองค์ 8 ก็ถือเป็นธรรมะพิชิตกรรมที่สำคัญที่สุดประการหนึ่ง ซึ่งพระพุทธองค์ทรงจัดธรรมหมวดนี้ว่า เป็นกรรมไม่ดำไม่ขาวและเป็นข้อปฏิบัติให้ถึงความสิ้นกรรม เพราะเหตุว่า บุคคลเมื่อเจริญมรรคมืองค์ 8 คือ สัมมาทิฐิให้บริบูรณ์แล้ว เขาย่อมระบายนิจฉาทิฐิออกเสียได้ ฯลฯ บุคคลเมื่อเจริญมรรคมืองค์ 8 คือ สัมมาสมาธิให้บริบูรณ์แล้ว เขาย่อมระบายนิจฉาสมาธิออกเสียได้ เมื่อมรรคมืองค์ 8 ของเขาบริบูรณ์ ย่อมเป็นเหตุให้กายสมาจาร วจิตสมาจาร มโนสมาจาร ของเขาบริบูรณ์ เพราะเหตุนั้น เขาย่อมเป็นผู้ละบุญและบาป ถึงความเป็นผู้สิ้นกรรมได้ ด้วยอาการอย่างนี้

เอกสารอ้างอิง

สม สุจิรา. (2563). *กรรม-พันธ*. กรุงเทพฯ: เรือนแก้ว.